

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Elisabetha Vidua. 19. Novembr.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

nis est animam preparare, & Domini gubernare linguam:
Prov. 16.

S. ELISABETHA Vidua.

19. Novembr.

Non omnis, qui dicit mihi, Domine, Domine intrabit in regnum caelorum: Sed qui facit voluntatem patris mei, qui in caelis est. Christus Matth. cap. 7.

A Ge superbe, qui deficiente animo Elisabetham ad Servatoris Christi effigiem vides, audi etiam quæ dolor intus loquitur. Nimirum me terra pulvisculum purpura involuit, tu mihi Christe, heu? nudum meam erubescis vicem. Mihi corona auro & gemmis tibi spinis & sentibus riget. Ego pulvinaria calco, tu locum capiti circumspicis nec, eheu? invenis. Me aulae servitia vallant, te soli hostes stipant. I, purpura, rectius sanguis me Sponsi pinget, Ite gemma, nobiliores sub cruce lego. Abi gravis auro corona, rosas è spinis nectam Tollite pulvillulos, Crux, Sponsæ erit lectulus. Secedito amicorum cohors, dolores me rectius ambient. Hæc inquam tantum apud Elisabetham potuere ut jam se ipsa superbior omnem pedibus Mundum subderet, Istamque miserorum se servitiis addice-

X 4

ret

ret. Ergo extructio quam amplissimo Xenodo-
chio ingentis familiæ mater non gentis quo-
tidie victum ipsa ministrare, aquam capiti pe-
dibusque affundere, sordes abstergere, ipsa
adeo foedissima ulcera nobilissimis osculis ho-
norare, quid? quod conjugè è vivis erepto,
arce pulsa omnes injurias ipsamque famem
forti animo concoxit, damnatisque regiis fu-
sis pulchriora sibi ipsa è cœlo nevit: interea a-
pud Deum omnia potuit, & matrem exemit
è piacularibus flammis. Juvenem verò nu-
per ab impuris ignibus ardentem sanctioribus
cæli amoribus tantum non emori fecit: Mo-
rienti ut aliàs sæpe Christus adstitit, & acci-
nuere cælites aviculam induti, &c.

MEDITATIO.

*De vera felicitate piorum in hac
vita.*

1. **S**I qua felicitas est hoc in exilio, ea ex tribus potis-
simùm fontibus manat 1. ex bona conscientia.
Enim verò, qui sibi benè conscius est, lætatur vel in
adversis, qui male, vel in prosperis cruciatur. O!
quàm suave est posse dicere: Domine, nihil omisi, ut
inirem gratiam à te. An hoc diceres probante con-
scientiâ? Quid tibi conscius es?

2. Alterum nactus est felicitatis fontem, qui divinæ
providentiæ penitus se credit: cui idem est, & velle,
&

& nolle cum Deo, qui que habet bona & mala in divi-
norum beneficiorum loco. Vix laborem sentit, qui
libenter patitur. *Labor, jejunium, infirmitas, non sunt
onerosa tolerantibus, sed tolerare nolentibus.* Salvian.

3. Tertius fons felicitatis est consideratio consilio-
rum Dei. In omnibus, quæ tibi accidunt, aliud est
Dei, aliud Dæmonis consilium. Quid spectat Deus,
cùm morbum infligit? Vult nimirum, ut mortis me-
ditatione, & spe Paradisi, morbum patienter feras.
Quid Dæmon? ut conqueraris, & iniquo animo pa-
tiaris. *Deus adè est bonus, ut nullo modo permetteret ma-
lum, nisi adè esset potens, ut ex malo faceret bonum.* Aug.

S. EDMUNDUS Rex.

20 Novembr.

*Filii hujus sæculi prudentiores filiis
lucis in generatione sua sunt.*

Christus Luc. c. 16.

Alter Edmundus Rex est; altera Angliæ
gloria. Hic Anno DCCCLXX. cùm
Jugar Daniæ Rex, vastitate Angliæ ingenti il-
latâ, misisset, qui regias gazas veluti suæ jam
Victoriæ præmia, nî totas mallet amittere,
dividere secum juberet, fortiter respondit.
*Nulla se latronibus stipendia numerare solitum liberum se &
regem meminisse, neque aliter, cùm vires starint partiturum
divitias suas, quàm ferro fuisse Nunc post lacerum regni cor-*

X 5

pus